

Μικρό ουκρανικό ζήτημα στο Παρίσι. Το τέλος μιας εποχής.

Το ιστορικό της από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο διάλυσης της Εξαρχίας των πιστών σε αυτόν Ρώσων εμιγκρέδων της Δυτικής Ευρώπης.

Του Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου.

Παράπλευρο αρνητικό αποτέλεσμα για την Ορθοδοξία από την ενέργεια του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, να δώσει το αυτοκέφαλο στους σχισματικούς της Ουκρανίας, είναι το σχίσμα που προκάλεσε και στους Ρώσους εμιγκρέδες της Γαλλίας. Ο κ. Βαρθολομαίος «πέτυχε» να διχάσει και αυτούς, όπως τους Ουκρανούς, και να αναγκάσει τους περισσότερους να εγκαταλείψουν το Φανάρι, στο οποίο εκκλησιαστικά ανήκαν, και να ενταχθούν στην Εκκλησία της Ρωσίας.

Τα διεθνή ΜΜΕ σχολίασαν το γεγονός. Ένα από αυτά παρουσίασε το θέμα με τίτλο «**Οι Εκκλησίες των ρώσων αντιμπολσεβίκων μεταναστών της Γαλλίας συνδέονται με τη Μόσχα**»[1]. Στο κείμενο γράφεται, μεταξύ άλλων: «Οι γέφυρες μεταξύ της Αρχιεπισκοπής των ρωσικών Ορθοδόξων Εκκλησιών στην Δυτική Ευρώπη και του πατριάρχου της Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου είναι πλέον κομμένες. Αυτή η παλιά Εξαρχία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με έδρα το Παρίσι, η οποία ιδρύθηκε από τους αντιμπολσεβίκους μετανάστες, οι οποίοι διέφυγαν στο Παρίσι μετά την επικράτηση των μπολσεβίκων το 1917,

από μια ειρωνεία της ιστορίας, επανεντάσσεται στο Πατριαρχείο της Μόσχας».

Για το ίδιο θέμα στις 3 Σεπτεμβρίου 2019 και εν όψει της απόφασης της Αρχιεπισκοπής των ρωσικών εκκλησιών στην Δυτική Ευρώπη να εγκαταλείψει το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης και να ενταχθεί στο Πατριαρχείο της Μόσχας η έγκυρη Γαλλική εφημερίδα La Croix, υπό τον τίτλο **«Το τέλος μιας εποχής για την γαλλική Ορθοδοξία»** έγραψε ότι η εν λόγω απόφαση βάζει ένα τέλος στο κεφάλαιο της ιστορίας των ρώσων εμικρέδων στη Δυτική Ευρώπη, που διήρκεσε έναν αιώνα, κατά τον οποίο αυτοί ήσαν ενταγμένοι εκκλησιαστικά στο Φανάρι, λόγω της αντίθεσής τους με την υπό το σοβιετικό ολοκληρωτικό καθεστώς Εκκλησία της Ρωσίας[2].

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο εξώθησε να το εγκαταλείψει και το παγκόσμιας φήμης Ινστιτούτο Ορθόδοξης Θεολογίας του Αγίου Σεργίου, στο Παρίσι. Ιδρύθηκε από τον Μητροπολίτη της ρωσικής Εκκλησίας Ευλόγιο, το 1925. Καθηγητές του υπήρξαν, μεταξύ άλλων, οι σπουδαίοι Ορθόδοξοι θεολόγοι και φιλόσοφοι Νικόλαος Αφανάσιεφ, Ελισάβετ Μπερ – Σιζέλ, Μπόρις Μπομπρινσκόϊ, Σεργκέϊ Μπουλγκάκοφ, Ολιβιέ Κλεμάν, Πολ Εβδοκίμοφ, Γεώργιος Φλορόφσκι, Νικόλαος Λόσκι, Ιωάννης Μέγεντορφ και Αλέξανδρος Σμέμαν.

Το ιστορικό της ρήξης.

Η Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις 27 Νοεμβρίου 2018 εξέδωσε Δελτίο Τύπου, με το οποίο ανήγγειλε την διάλυση της «Εξαρχίας των εν τη Δυτική Ευρώπη Ορθοδόξων Παροικιών Ρωσικής Παραδόσεως» και την υπαγωγή τους στους στην Ευρώπη Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου. **Την ίδια ημέρα το Φανάρι ανακοίνωσε την «ειλημμένη απόφασή του» να προχωρήσει στην χορήγηση αυτοκεφαλίας στους σχισματικούς της Ουκρανίας... Έτσι συνδέονται τα δύο γεγονότα.**

Στην «Πράξη κανονικής υπαγωγής των εν τη Δυτική Ευρώπη Ορθοδόξων Παροικιών ρωσικής παραδόσεως ταις κατά τόπους Μητροπόλεσι του πανσέπτου Οικουμενικού Πατριαρχείου»[3] αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι το 1999, **επί του σημερινού Πατριάρχου**, η Ιερά Σύνοδος του Οικ. Πατριαρχείου **εξέδωσε Τόμο ιδρύσεως Πατριαρχικής Εξαρχίας για τους Ρώσους της Δυτικής Ευρώπης, «ίνα μη διαταραχθή ο της αγάπης και ενότητος σύνδεσμος των πιστών μετά της Μητρός Εκκλησίας».** Όμως, «τη παρελεύσει του χρόνου αυτή η Μήτηρ Εκκλησία, επιβλέ-

πουσα συμπαθώς επί τα ιδιάζοντα προβλήματα της Εξαρχίας ταύτης και λαμβάνουσα υπ' όψιν τας εισηγήσεις των Ιερωτάτων Ιεραρχών των εχόντων Παροικίας της ειρημένης Εξαρχίας εντός των ορίων των Επαρχιών αυτών διεπίστωσε την ανάγκην της επί το κανονικώτερον και ακριβέστερον διευθετήσεως των της Επαρχίας ταύτης πραγμάτων, ίνα μη υπάρχωσι δύο Εκκλησιαστικά Αρχαί της αυτής δικαιοδοσίας εις τον αυτόν τόπον, κατά παράβασιν των Θείων και Ιερών Κανόνων». Κατόπιν αυτών η Πατριαρχική Σύνοδος καλεί τους Έλληνες (πλην του Μητρ. Βελγίου Αθηναγόρα Peckstadt, που είναι Βέλγος) Μητροπολίτες της Δυτικής Ευρώπης (Μεγ. Βρετανίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Σουηδίας, Βελγίου και Ιταλίας) «όπως μεριμνήσωσι πάραυτα και άνευ καθυστερήσεως περί της κανονικής και διοικητικής εντάξεως των εν τοις ορίοις αυτών Παροικιών Ρωσικής (sic) παραδόσεως, κοινοποιούντες αυτοίς την παρούσαν Πατριαρχικήν και Συνοδικήν Πράξιν, ενεργούντες δε εκκλησιολογικώς και διοικητικώς τα δέοντα».

Αν δεν υπάρχουν άλλες εξηγήσεις, πέραν των αναφερομένων στο δελτίο Τύπου και στην Πράξη του Οικ. Πατριαρχείου, η απόφαση του Οικ. Πατριάρχου και της περί αυτόν Συνόδου διάλυσης της Εξαρχίας των ρωσικών παροικιών στην Δυτική Ευρώπη και την ένταξή τους στους εκεί Έλληνες Μητροπολίτες είναι αβάσιμη. Ο κ. Βαρθολομαίος για να εκδώσει πριν από είκοσι χρόνια τον Τόμο γνώριζε την εκκλησιολογική κατάσταση στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης και είχε επίγνωση για το τι αποφάσιζε. **Από το 1999 ουδέν έχει αλλάξει. Όπως ήσαν δύο οι δικαιοδοσίες όταν έδωσε τον Τόμο, έτσι είναι και όταν, με Πράξη, τον ακύρωσε!** Και βεβαίως είναι κρίσιμο το ερώτημα τί κέρδισε με το να προκαλέσει σχίσμα στους πιστούς στο Φανάρι ρώσους της Δυτικής Ευρώπης και να σπρώξει το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς στο Πατριαρχείο της Μόσχας;

Η κρίση στη σχέση του Οικ. Πατριάρχου με τους Ρώσους εμικρέδες άρχισε το 2013, όταν ήταν να εκλεγεί ο νέος Αρχιεπίσκοπός τους. Τότε ο Οικ. Πατριάρχης επιδίωξε με αυταρχικό τρόπο και πέτυχε να επιβάλει τον δικό του ευνοούμενο, τότε Αρχιμανδρίτη Ιώβ Γκέτσα, ουδόλως συνδεδεμένο με την παροικία των ρώσων της διασποράς στη Δυτική Ευρώπη. Πρόκειται για Καναδό κληρικό, από γονείς γεννημένους στην Ουκρανία. Το Φανάρι στο βιογραφικό του εν λόγω κληρικού, το αναρτημένο στην ιστοσελίδα του, αναφέρει: «Τω 2013 εξελέγη υπό της Αγ. και Ι. Συνόδου Τιτουλάριος Αρχιεπίσκοπος Τελμησσού, ορισθείς άμα υπό

της Μητρός Εκκλησίας και Πατριαρχικός Έξαρχος των εν τη Δυτική Ευρώπη Ορθοδόξων Παροικιών Ρωσικής (sic) Παραδόσεως, της χειροτονίας αυτού γενομένης την 30ήν Νοεμβρίου του ιδίου έτους εν τω Π. Πατριαρχικώ Ναώ, υπό του Πατριάρχου και Συνοδικών Ιεραρχών».

Από το πατριαρχικό κείμενο για την εκλογή του κ. Ιώβ στη θέση του Εξάρχου στους Ρώσους εμιγκρέδες της Δυτ. Ευρώπης φαίνεται ότι έτσι απλά αυτός ορίστηκε από το Φανάρι. Όμως τα πράγματα δεν συνέβησαν έτσι. Όπως αναγράφεται στην Wikipedia, στις 26 Οκτωβρίου 2013 απεβίωσε ο Αρχιεπίσκοπος των Ρωσικών Ορθοδόξων Εκκλησιών στη Δυτική Ευρώπη (ΡΟΕΔΕ) Κομάνων Γαβριήλ. Ο Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος επιδίωξε και επέβαλε στους ρώσους εμιγκρέδες τον Αρχιμ. Ιώβ Γκέτσα...

Η επιλογή του Οικ. Πατριάρχου απεδείχθη ανεπιτυχής. Η Wikipedia σημειώνει χαρακτηριστικά ότι η σύντομη θητεία του Αρχιεπ. Τελμησσού στην Εξαρχία των Ρωσικών Παροικιών στη Δυτική Ευρώπη **«χαρακτηρίστηκε από βαθιές διαιρέσεις εντός της αρχιεπισκοπής και συσχετίσθηκε με τον τρόπο που απηλλάγη των ποιμαντικών καθηκόντων του»**[4]. Η Wikipedia συνεχίζει γράφοντας ότι αφού είχε απαλλαγή των καθηκόντων του στην Εξαρχία, «στις 28 Νοεμβρίου 2015 η Ι. Σύνοδος του Οικ. Πατριαρχείου όρισε τον Αρχιεπίσκοπο Ιώβ ως εκπρόσωπο του Πατριαρχείου στο ΠΣΕ, στη Γενεύη...και αργότερα, το 2019, Κοσμήτορα στο Ινστιτούτο Μεταπτυχιακών Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας στο Σαμπεζί της Γενεύης», στη θέση του καθηγητού κ. Βλ. Φειδά.

Για τη διαδικασία και την εκλογή του κ. Ιώβ ως Αρχιεπισκόπου των ρωσικής παράδοσης Ορθοδόξων της Δυτ. Ευρώπης υπήρξε δημόσια έγγραφη διαμαρτυρία 99 μελών της Αρχιεπισκοπής[5]. Σε αυτήν, μεταξύ άλλων αναφέρονται και τα ακόλουθα: ... «Κανένας διάλογος δεν έλαβε χώρα στους κόλπους της Αρχιεπισκοπής και στην εκλογή που διεξήχθη την 1^η Νοεμβρίου 2013 και έτσι όπως αυτή εκτυλίχθηκε προκλήθηκε ένας πραγματικός τραυματισμός για την πλειονοψηφία των αντιπροσώπων, όπως φαίνεται από τις ανοικτές επιστολές που δημοσιεύθηκαν... Από πίστη στην αλήθεια και για την τιμή των παιδιών μας, που θα κληρονομήσουν αυτήν την κατάσταση, θέλουμε να μην αφήσουμε τον πόνο μας καταχωνιασμένο στη σιωπή... **Γελαστήκαμε, προδοθήκαμε, απειληθήκαμε, συγχυστήκαμε, από εκείνους, τους οποίους είχαμε εμπιστευθεί**». Και ο γραμματέας του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου παραδίνοντας στην έγγραφη παραίτησή του έγραψε: **“Η σχέση εμπιστο-**

σύνης, που είχε καθιερωθεί με το Πατριαρχείο... διεργάγη με τον τρόπο που εξελίχθηκε η διαδικασία της 1^{ης} Νοεμβρίου 2013”».

Πέρα από τις μεθοδεύσεις της εκλογής το ζήτημα αφορούσε από τότε το status της Αρχιεπισκοπής. «Σήμερα οδηγηθήκαμε να αποδεχθούμε ότι η προσβολή της ελευθερίας μας και της ιδιαιτερότητάς μας προέρχεται από το εσωτερικό του Πατριαρχείου (Κωνσταντινουπόλεως)» είναι το αίσθημα αυτών των εκπροσώπων στην εκλογή του Αρχιεπισκόπου Ιώβ. Αυτό το επιβεβαιώνει το ίδιο το Πατριαρχείο με το επίσημο έγγραφό του, στο οποίο αναφέρεται ότι η Κωνσταντινούπολη επιφυλάσσει για τον εαυτό της χωρίς συζήτηση «το απόλυτο δικαίωμα να έχει υπό την πνευματική της προστασία (sic) ...τις Εκκλησίες του εξωτερικού».

Στις 5 Φεβρουαρίου 2015 με ανοικτή τους επιστολή προς τον τότε Αρχιεπίσκοπο Τελμησσού και Έξαρχο των Ρωσικών Ορθοδόξων Εκκλησιών της Δυτ. Ευρώπης και προς την Ιερά Σύνοδο του Οικ. Πατριαρχείου οι Ζαν Κλοντ Πολέ, καθηγητής Πανεπιστημίου, Κύριλλος Σολογκούμπ, πρόεδρος της ACER – MJO, Μισέλ Σολογκούμπ μέλος του Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής, Σοφία Σταύρου, γενική γραμματέας της Ορθόδοξης Αδελφότητας στη Δυτική Ευρώπη, Νικήτας Στρούβε, μέλος του Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής και διευθυντής των εκδόσεων YMCA-Press και του περιοδικού Le Messenger Orthodoxe εξηγούν ότι οι αποφάσεις και οι ενέργειες του τους πρώτους μήνες από της αναλήψεως της Εξαρχίας υποκρύπτουν κυρώσεις, «διπλές ποινές», όπως δηλώνουν και εξηγούν: «Κυρώσεις αδικαιολόγητες έναντι των τιμωρηθέντων και καμία αναγνώριση της κατάστασεως των θυμάτων». Και προς κατοχύρωση των όσων γράφουν αναφέρουν συγκεκριμένα παραδείγματα κυρώσεων, που επιβλήθηκαν σε κληρικούς, χωρίς καμία δικαιολογία και χωρίς καμία ενημέρωσή τους, ή κλήση τους σε απολογία[6].

Η εκ μέρους του κ. Βαρθολομαίου επιλογή του ουκρανικής κατάγωγής κληρικού κ. Ιώβ Γκέτσα για την Εξαρχία των Ρώσων αντιμπολσεβίκων της Δυτικής Ευρώπης, η μεθόδευση που ακολουθήθηκε για την εκλογή του και οι ενέργειες του ιδίου του κ. Ιώβ άμα τη αναλήψει των καθηκόντων του οδήγησαν στο ναυάγιο της επιλογής του. Ήταν ταπεινωτικό για τους ρώσους της διασποράς να μεθοδευθεί από το Φανάρι η εκλογή ενός Αρχιεπισκόπου ξένου προς αυτούς. Θεωρήθηκε ως η πρώτη σε βάρος τους εχθρική ενέργεια, που ολοκληρώθηκε με την δεύτερη και πιο καίρια, να αποφασίσει το Φανάρι τη διάλυσή της Εξαρχίας τους και

την ένταξή τους υπό τους Έλληνες Μητροπολίτες του Οικ. Πατριαρχείου στη Δυτική Ευρώπη.

Για τη μεθόδευση που υπήρξε στην εκλογή του κ. Ιώβ στην Εξαρχία των Ρώσων της Διασποράς χαρακτηριστικό είναι ένα ακόμη ντοκουμέντο, το Ανακοινωθέν της Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής για τη συνεδρίασή της 31^{ης} Ιουλίου 2013. Της συνεδρίασης προήδρευσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ. Κατ' αυτήν ο Γραμματέας του Συμβουλίου ανακοίνωσε ότι το αποτέλεσμα της ερώτησης που ετέθη στα μέλη της Εξαρχίας ήταν υπέρ της τροποποίησης του Καταστατικού περί του τρόπου εκλογής του Αρχιεπισκόπου. Συγκεκριμένα επί 206 απαντήσεων των μελών της διοίκησης της Αρχιεπισκοπής 166 ήσαν υπέρ της τροποποίησης και 44 εναντίον. Η τροποποίηση του Καταστατικού μεθοδεύτηκε από τον Μητροπολίτη Γαλλίας για να προστεθούν στο τριπρόσωπο ο ουκρανικής καταγωγής Αρχιμ. κ. Ιώβ και ο Έλληνας Αρχιμ. Γρηγόριος Παπαθωμάς, που ουδεμία σχέση είχαν με την Εξαρχία των στη Δυτική Ευρώπη Παροικιών Ρωσικής Παραδόσεως. **Με βάση την τροποποίηση, που πέρασε χωρίς ουσιαστική έγκριση από την Εξαρχία, οι υποψήφιοι για την εκλογή στη θέση του Αρχιεπισκόπου δεν ήταν αναγκαίο να έχουν υπηρετήσει σε Αυτήν τουλάχιστον πέντε χρόνια, όπως πρόβλεπε το Καταστατικό της Εξαρχίας...**

Η απαλλαγή του κ. Ιώβ από τα καθήκοντά του ως Αρχιεπισκόπου των Ρώσων της διασποράς στη Δυτ. Ευρώπη έφερε τη γαλήνη σε αυτούς. Αισθάνθηκαν δικαιωμένοι και ικανοποιημένοι, που δεν μπόρεσαν στη δοκιμασία να αμυνθούν υπέρ της Παράδοσής και της ταυτότητάς τους. Στις 28 Νοεμβρίου 2015 ο Επίσκοπος Χαριουπόλεως κ. Ιωάννης[7] επελέγη από το Οικ. Πατριαρχείο τοποτηρητής της Αρχιεπισκοπής και στις 27 Απριλίου 2016 τον ανύψωσε στη θέση του Αρχιεπισκόπου. Προηγήθηκε η με μεγάλη πλειονοψηφία επιλογή του, από τα μέλη της διοίκησης της Ρωσικής Διασποράς στη Δυτ. Ευρώπη. Επί 180 ψηφισάντων έλαβε 150 ψήφους (83,3%).

Από την εκλογή του Σεβ. Χαριουπόλεως έως τις 27 Νοεμβρίου 2018 όλα κυλούσαν ομαλά στις σχέσεις της Εξαρχίας με το Οικ. Πατριαρχείο. Η πικρία του Οικ. Πατριάρχου για την αποτυχία του στην επιλογή του κ. Ιώβ δεν ήταν εμφανής. **Γι' αυτό και όταν ανακοινώθηκε η απόφαση του Οικ. Πατριαρχείου για τη διάλυση της Εξαρχίας χαρακτηρίστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Χαριουπόλεως Ιωάννη «κεραυνός εν αιθρία».**

Τα ντοκουμέντα της ρήξης.

Ακολουθούν τα ντοκουμέντα της ρήξης, από την ημερομηνία που ανακοινώθηκε από το Φανάρι η διάλυση της Εξαρχίας των ρωσικής παράδοσης ορθόδοξων χριστιανών της Δυτικής Ευρώπης έως την ένταξη της πλειονοψηφίας της στο Πατριαρχείο της Μόσχας και την πρόκληση σχίσματος στους κόλπους της.

28 Νοεμβρίου 2018: «Η Αρχιεπισκοπική διοίκηση της Εξαρχίας των Ορθόδοξων ρωσικής παράδοσης της Δυτικής Ευρώπης ανακοινώνει σε όλα τα μέλη της Αρχιεπισκοπής ότι η Ιερά Σύνοδος μας (Σημ. του Οικ. Πατριαρχείου) την 27^η Νοεμβρίου (2018) έλαβε την απόφαση να καταργήσει το στάτους της Αρχιεπισκοπής μας.

Για την απόφαση της Ιεράς Συνόδου, η οποία δεν έχει ληφθεί επισήμως στην έδρα της Αρχιεπισκοπής, ουδέποτε ο Αρχιεπίσκοπος μας ερωτήθηκε, ούτε γνώριζε νωρίτερα περί αυτής της απόφασης.

Ευρισκόμενος στην Κωνσταντινούπολη για συνεδρίαση Συνοδικής Επιτροπής με τον γραμματέα της Αρχιεπισκοπής Νικολά Λοπούκιν ο Αρχιεπίσκοπός μας Ιωάννης πληροφορήθηκε την απόφαση αυτή κατά μία ιδιωτική συνάντηση του με τον Πατριάρχη.

Ο Αρχιεπίσκοπος και ο γραμματέας του Αρχιεπ. Συμβ. θα επιστρέψουν αμέσως στο Παρίσι, έδρα της Εξαρχίας. Τις επόμενες ημέρες θα συνεδριάσει η Επιτροπή της Αρχιεπισκοπής. Από την Κωνσταντινούπολη και ως ο υπεύθυνος ποιμένας των ενοριών και των κοινοτήτων της Αρχιεπισκοπής ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης ζητά από όλους, κληρικούς και λαϊκούς, να διατηρήσουν την ηρεμία τους και να επιδοθούν στην προσευχή ζητώντας να τους φωτίσει το Άγιο Πνεύμα. Θα υπάρξει σύντομα νέα ενημέρωση».

1 Δεκεμβρίου 2018: Στο Ανακοινωθέν του Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής των εκκλησιών των ορθόδοξων ρώσων στη Δυτική Ευρώπη γράφεται το ιστορικό της ιδρύσεως της Εξαρχίας από τους ρώσους αντισοβιετικούς εμιγκρέδες, που κατέφυγαν στη Δυτική Ευρώπη, και το πώς ενετάχθη ως συγκροτημένη Εκκλησία – Εξαρχία στη δικαιοδοσία του Οικ. Πατριάρχου. Αυτή η εκκλησιαστική σχέση επισημοποιήθηκε με την έκδοση Τόμου από τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, στις 19 Ιουνίου 1999. Απροσδόκητα και χωρίς καμία απολύτως αφορμή ο ίδιος Πατριάρχης ακύρωσε το 2019 τον Τόμο, που ο ίδιος είχε εκδώσει! Με Πράξη του το Πατριαρχείο διέταξε να διαλυθεί η Εξαρχία και να υπαχθούν οι ενορίες της στους Μητροπολίτες του Πατριαρχείου. Με το Ανακοινωθέν ο Αρχιεπί-

σκοπος Ιωάννης καλεί στις 15 Δεκεμβρίου 2018 τους κληρικούς της Εξαρχίας σε σύσκεψη.

17 Ιανουαρίου 2019: Με Ανακοινωθέν του το Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής γνωρίζει στα μέλη της ότι τις τελευταίες ημέρες ιερείς και διάκονοι της έχουν λάβει επιστολή με κούριερ από τον Έλληνα Μητροπολίτη της χώρας στην οποία διακονούν, με την οποία τους ζητείται να παύσουν να μνημονεύουν τον Αρχιεπίσκοπό τους Ιωάννη, να μνημονεύουν εκείνον και να ενωθούν με τις ελληνικές ενορίες. Στο ανακοινωθέν σημειώνεται: «Αυτή η παρέμβαση των εκτός Εξαρχίας Μητροπολιτών στο σώμα της Αρχιεπισκοπής μας, έστω και αν οι εν λόγω Μητροπολίτες είναι του ιδίου Πατριαρχείου, είναι αντικανονική σε σχέση με την εκκλησιολογία και το κανονικό δίκαιο: Στην πραγματικότητα ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπός μας Ιωάννης είναι ο μόνος επίσκοπος ο οποίος νομίμως ποιμαίνει τις ενορίες ρωσικής παράδοσης στη Δυτική Ευρώπη. Στις 28 Μαρτίου 2016 εξελέγη κανονικά από τη Γενική Συνέλευση της Αρχιεπισκοπής και στις 22 Απριλίου 2016 η Ιερά Σύνοδος του Οικ. Πατριαρχείου επικύρωσε αυτή την εκλογή. Από τότε ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης ανέλαβε τα καθήκοντα του, κατά τρόπο μόνιμο και οριστικό. Στην περίπτωση ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης ούτε παραιτήθηκε, ούτε ζητήθηκε από οποιονδήποτε να συνταξιοδοτηθεί και να παραιτηθεί της επισκοπικής διακονίας του.... Η απόφαση της 27^{ης} Νοεμβρίου 2018 του Οικ. Πατριαρχείου είχε ετεροβαρή και μονόπλευρο χαρακτήρα. Στην πραγματικότητα για να διαλυθεί η ιδρυμένη το 1921 Αρχιεπισκοπή (δηλαδή πριν να γίνει δεκτή από το Πατριαρχείο της Κων/λης) μόνον η Γενική Συνέλευση είναι αρμόδια...».

18 Ιανουαρίου 2019. Το Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής των Ορθόδοξων Ρωσικών Εκκλησιών στη Δυτική Ευρώπη απέστειλε μακρά επιστολή προς τον Οικ. Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο. Σε αυτήν, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Κατά την συμβουλευτική συνέλευση, στην οποία συμμετέσχε περίπου το σύνολο του κλήρου της Αρχιεπισκοπής από όλες τις χώρες, όπου αυτή υπάρχει, με όλες τους τις παρεμβάσεις οι κληρικοί υπογράμμισαν ότι το καθεστώς, που καθιερώθηκε με τον Τόμο του 1999 δημιούργησε μια πολύ ευτυχή και ευνοϊκή πνευματικά περίοδο, η οποία θα θέλαμε να συνεχισθεί. Εν τούτοις μετά την πληροφορία που έχουμε περί της αποφάσεως σας να καταργήσετε τον Τόμο και το ισχύον καθεστώς της Αρχιεπισκοπής αποφασίσαμε να συγκαλέσουμε Γενική Συνέλευση την 23^η Φεβρουαρίου 2019 και να συστήσουμε ειδική επιτροπή

για την οποία παρακαλούμε να γίνει δεκτή στην έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με σκοπό να αντιληφθεί καλύτερα τη φύση και τις αιτίες της απόφασης, την οποία λάβατε την 27^η παρελθόντος Νοεμβρίου και να ερευνήσουμε τις δυνατότητες ακυρώσεως αυτής της απόφασης»,

Στην συνέχεια της επιστολής το Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής σημειώνει ότι της απόφασης του Οικ. Πατριαρχείου, του 1999, περί αποδόσεως του Τόμου για τη δημιουργία της Εξαρχίας, προηγήθηκε αίτημα των ρώσων εμιγκρέδων της Δυτ. Ευρώπης και επομένως η απόφαση ήταν από κοινού. **Αντίθετα η απόφαση για την κατάργηση του Τόμου ήταν μονομερής και όχι από κοινού. Διερωτώνται ακόμη αν εξέλιπαν οι ποιμαντικοί λόγοι, που κυριάρχησαν για τη λήψη της απόφασης εκδόσεως του Τόμου το 1999, ήτοι της υπάρξεως της αυτόνομης εξαρχίας των ρωσικής παράδοσης ορθοδόξων στον ίδιο χώρο όπου υπάρχουν και οι Ελληνικές Μητροπόλεις της Δυτικής Ευρώπης.** Στο τέλος επισημαίνεται ότι οι κληρικοί της Εξαρχίας θεωρούν ως άσκηση βίας τις επιστολές των Ελλήνων Μητροπολιτών, που τους ζήτησαν να ενταχθούν στη δικαιοδοσία τους και τονίζουν ότι αναγνωρίζουν ως νόμιμο και κανονικό Επίσκοπό τους τον Αρχιεπίσκοπο Χαριουπόλεως Ιωάννη.

23 Ιανουαρίου 2019. Η ενορία του Σαν Ρέμο, στην Ιταλία, δια του εφημερίου της Σάροφ Μπάϊκοφ ανακοίνωσε ότι εντάσσεται υπό τη δικαιοδοσία της Εκκλησίας της Ρωσίας και διακόπτει την κοινωνία με το Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως «μετά τις απαράδεκτες ενέργειες του Μητροπολίτου Ιταλίας (του Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως) και επειδή η Αρχιεπισκοπή των ρωσικής παράδοσης ορθοδόξων ενοριών της Δυτ. Ευρώπης είναι υπό τη δικαιοδοσία του Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως».

28 Ιανουαρίου 2019. Η διοίκηση του Ινστιτούτου του Αγίου Σεργίου, στο Παρίσι, αποδέχθηκε την παραίτηση του προέδρου του Ζαν – Φρανσουά Κολόζιμο και ως προσωρινό πρόεδρο εξέλεξε τον καθηγητή του Ινστιτούτου Μισέλ Σταύρου.

7 Φεβρουαρίου 2019. Ο Μητροπολίτης Γαλλίας (Οικ. Πατριαρχείο) κ. Εμμανουήλ στην επιστολή του προς τους κληρικούς της Αρχιεπισκοπής των ρώσων εμιγκρέδων της Δυτ. Ευρώπης, εν όψει της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης που θα είχαν, αφού τους υπενθυμίζει την Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη, με την οποία καταργήθηκε ο Τόμος συστάσεώς της, του 1999, τους διαβεβαιώνει ότι θα διατηρήσουν την

περιουσία τους και την λειτουργική και πνευματική ρωσική τους παράδοση...

23 Φεβρουαρίου 2019. Εν όψει της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης της Εξαρχίας ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης δήλωσε: « **Σήμερα έχουμε να πάρουμε μια απόφαση μεταξύ ζωής ή θανάτου. Η επιλογή της ζωής είναι η συνέχεια της Αρχιεπισκοπής...** Ένας άλλος δρόμος μπορεί να είναι αν πούμε: ναι, μένουμε στον χώρο μας, αλλά σε μια terra incognita, που δεν νομίζω ότι είναι ο καλός δρόμος. Λοιπόν σήμερα οφείλομε να κρατήσουμε την ενότητά μας, αυτό είναι το πιο σημαντικό για τον δρόμο της ζωής μας. Επίσης σας καλώ αυτή η συνάντησή μας να μην είναι για μια διάσπαση μεταξύ μας, αλλά μία απόδειξη της ενότητάς μας και του εκκλησιαστικού μας φρονήματος».

23 Φεβρουαρίου 2019. Η έκτακτη Γενική Συνέλευση της Αρχιεπισκοπής των Ορθοδόξων Ενοριών της ρωσικής παράδοσης στην Δυτική Ευρώπη ψήφισε κατά της διαλύσεως της Αρχιεπισκοπής. Συγκεκριμένα επί 206 ψηφισάντων οι 191 ψήφισαν κατά της διάλυσης (ποσοστό 92,7%) και 15 υπέρ.

29 Μαρτίου 2019. Με ανακοινωθέν η Αρχιεπισκοπή των ΟΡΕΔΕ (Ορθοδόξων Ρωσικών Εκκλησιών της Δυτικής Ευρώπης) ενημερώνει τα μέλη της και γενικά την κοινή γνώμη, ότι αντιπροσωπεία της, αποτελούμενη από τον πρωτοπρεσβύτερο Αλέξανδρο Φωστηρόπουλο (Λονδίνο), τον Αρχιδιάκονο Βζεβολόντ Μπορζακόβσκι (Ρώμη) και τον καθηγητή Κύριλλο Σολογκούμπ (Παρίσι) «έγιναν εγκαρδίως δεκτοί από την Αυτού Αγιότητα τον Οικ. Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, παρουσία και του Μητροπολίτου Γαλλίας Εμμανουήλ». Η Αντιπροσωπεία επέδωσε στον Πατριάρχη την επιστολή, την οποία συνέταξε το Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής μετά την έκτακτη Γενική Συνέλευση της 23^{ης} Φεβρουαρίου 2019 και στην οποία αναφέρεται ότι αυτή με ποσοστό 93% των ψηφισάντων απέρριψε τη διάλυση της Αρχιεπισκοπής. Όπως σημειώνεται, «Υπήρξε μια εποικοδομητική ανταλλαγή απόψεων και προγραμματίσθηκε να συνεχισθεί αυτή η διαβούλευση για να εξετασθεί το μέλλον της Αρχιεπισκοπής». Μόνο τέτοια απεδείχθη ότι δεν ήταν...

11 Μαΐου 2019. Σύμφωνα με το ανακοινωθέν της 13^{ης} Μαΐου 2019 της ΑΟΡΕΔΕ στις 11 Μαΐου στους χώρους του Ινστιτούτου του Αγίου Στεργίου, στο Παρίσι, έλαβε χώρα γενική κληρικολαϊκή σύναξη της. Μετά τη Θεία Λειτουργία υπήρξαν οι εισηγήσεις των Jean Gueit, ο οποίος είχε την εντολή να αρχίσει προκαταρκτικό διάλογο με το Πατριαρχείο της

Μόσχας, και τον Αλέξανδρο Φωστηρόπουλο, ο οποίος είχε την ευθύνη της ενημέρωσης της πορείας των σχέσεων της Αρχιεπισκοπής με το Οικ. Πατριαρχείο. Στη συνέχεια ο Βλαντιμίρ Γιαγγέλοφ παρουσίασε την άποψη του, να ανακηρύξει η Αρχιεπισκοπή την αυτονομία της, χωρίς να είναι υπό τη δικαιοδοσία ούτε του Οικ. Πατριαρχείου, ούτε του Πατριαρχείου της Μόσχας. Ο Ζίβκο Πάνεφ, ο οποίος διδάσκει Κανονικό Δίκαιο στο Ινστιτούτο του Αγίου Στεργίου, εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους αυτή η πρόταση δεν ευσταθεί. Ακολούθησε συζήτηση δύο ωρών κατά την οποία εξεφράσθη η λύπη όλων διότι με την απόφαση του Οικ. Πατριαρχείου «κλονίζεται η ακεραιότητα και η ταυτότητα της Αρχιεπισκοπής». Στο τέλος πήρε τον λόγο ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης, ο οποίος είπε ότι δεν βλέπει άλλη επιλογή, από το να προτείνει μια λύση σύμφωνη με τους ιερούς κανόνες. Νέα Συνέλευση αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί στις 7 Σεπτεμβρίου.

17 Αυγούστου 2019. Στο προαναφερθέν άρθρο της, υπό τον τίτλο «**Το τέλος μιας εποχής για τη γαλλική ορθοδοξία**» η γαλλική εφημερίδα «La Croix» έτσι περιέγραψε την τελευταία συνάντηση του Οικ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου με τον Αρχιεπίσκοπο Μαριουπόλεως Ιωάννη:

«Αυτό που εκτυλίχθηκε στις 17 Αυγούστου 2019 θυμίζει σκηνή κινηματογραφικής ταινίας: μια τελευταία συνάντηση, ηλεκτρισμένη και πικρή, αφού όλες οι προσπάθειες συνδιαλλαγής απέτυχαν. **Καλωσόρισμα, φιλική ανταλλαγή λέξεων και μετά το καυτό ζήτημα: υποτάσσεσαι ή απολύεσαι.** Ο διάλογος ολοκληρώθηκε χωρίς κανείς τους να αλλάξει τη θέση του. “Μένουμε σε επαφή” λέγει ο Πατριάρχης προτείνοντας το χέρι του. “Βεβαίως Παναγιώτατε” μουρμουράει ο Αρχιεπίσκοπος δίνοντάς του ένα φιλί. Ήταν μια τελευταία έκφραση πικρίας, πριν να πούνε αντίο. Η ηρεμία πριν από την θύελλα».

30 Αυγούστου 2019. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος με επιστολή του προς τον Αρχιεπίσκοπο Χαριουπόλεως κ. Ιωάννη, και με ύφος πικρόχολο, ειρωνικό και προσβλητικό, τον απολύει από την θέση του. Γράφει ο Πατριάρχης: «Ιερώτατε, δια τώνδε των ημετέρων Πατριαρχικών Γραμμάτων κατανοήσαντες την βαθειάν επιθυμίαν της υμετέρας Ιερότητος όπως ενταχθήτε υπό το ωμοφόριον του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και πάσης Ρωσίας, ήντινα και εξεφράσατε πολλάκις και δια λόγων και δι' έργων, απολύομεν υμάς, προσωπικώς και μόνον, εκ του καθ ημάς Αγιωτάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου, και ευχόμεθα πατρικώς υμίν όπως διάγητε ευλογίαις και Χάριτι

του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, Ού το άπειρον έλεος είη μεθ' υμών. Τούτο σημαίνει ότι τουντεύθεν η υμετέρα Ιερότης ουδεμίαν αρμοδιότητα έχει αναμίξεως, καθ' οιονδήποτε τρόπον, εις τα πράγματα των εν Δυτική Ευρώπη Ορθοδόξων Παροικιών ρωσικής παραδόσεως. Ο Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος, αγαπητός εν Χριστώ αδελφός»....

2 Σεπτεμβρίου 2019. Πριν από τη Συνέλευση της Αρχιεπισκοπής των ρωσικής παράδοσης ενοριών της Δυτ. Ευρώπης και μετά την απόλυση του Αρχιεπισκόπου κ. Ιωάννη, ο Οικ. Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος απέστειλε επιστολή στον Μητροπολίτη Γαλλίας Εμμανουήλ. Σε αυτήν τον ενημερώνει ότι εξεδόθη «κανονικό απολυτήριο εις τον Ιερώτατον Αρχιεπίσκοπον Χαριουπόλεως κ. Ιωάννην και κενωθείσης ουτωσί της θέσεως αυτού εν τω εν Γαλλία νομικώ οργανισμώ “Union directrice des associations orthodoxes russes” της ποτέ καθ' ημάς Εξαρχίας διωρίσαμεν την υμετέραν αγαπητήν ιερότητα ως τοποτηρητήν εις αντικατάστασιν αυτού, ώστε να διοικώνται και κατά τον νόμον τα του Οργανισμού αυτού πράγματα συμφώνως και προς τον περί σωματείων Νόμον του 1905 της Γαλλίας». Επίσης τον ενημερώνει ότι Συνοδικώς του ανετέθη η ποιμαντική ευθύνη των ενοριών της άλλοτε Εξαρχίας των ορθοδόξων ρωσικής παράδοσης, που βρίσκονται στη Γαλλία.

Προφανώς ο κ. Βαρθολομαίος πληροφορήθηκε ότι δεν είναι κάτι απλό νομικά η διάλυση του Νομικού Προσώπου της Αρχιεπισκοπής και επιχείρησε με άλλον τρόπο να υπαγάγει στο Οικ. Πατριαρχείο της ρωσικές ενορίες της Εξαρχίας. Επίσης νόμισε ότι αποδυναμώνει την θέση του κ. Ιωάννου, αν του χορηγήσει «κανονικό απολυτήριο»...

5 Σεπτεμβρίου 2019. Ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης απηύθυνε μήνυμα προς το ποίμνιο του, κλήρο και λαό. Σε αυτό εκφράζει τον πόνο της ψυχής του, που αισθάνθηκε όταν πληροφορήθηκε ότι ο Μητροπολίτης Γαλλίας Εμμανουήλ απέστειλε επιστολή στους κληρικούς της Αρχιεπισκοπής, με την οποία θέτει και νομικά ζητήματα, τα οποία, κατά την άποψή του, δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Στη συνέχεια αναλυτικά εξηγεί το νομικό καθεστώς από το οποίο διέπεται η Αρχιεπισκοπή και τονίζει ότι τη διάλυσή της ως νομικού προσώπου δεν μπορούν να την αποφασίσουν ούτε ο Οικ. Πατριάρχης ούτε ο Μητροπολίτης Γαλλίας.

Σε απάντηση των ενεργειών του Οικ. Πατριάρχου και εν όψει της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης της 7^{ης} Σεπτεμβρίου ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιωάννης κατέθεσε προς ψήφιση κείμενο, το οποίο δεν είχε τη μορφή

Τόμου, όπως αυτός του Οικ. Πατριαρχείου, αλλά μία Χάρτα, με την οποία εξασφαλίζεται η κανονική ύπαρξη της Αρχιεπισκοπής υπό τη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου της Μόσχας, με την πλήρη διατήρηση της ταυτότητας της, της εδαφικής ακεραιότητάς της και του τρόπου λειτουργίας της (αυτονομία διοικητική και οικονομική), όπως ήσαν με τον Τόμο του Οικ. Πατριαρχείου μέχρι της αποφάσεως του Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου να τον ακυρώσει. Όπως γράφεται στο σχετικό ανακοινωθέν η ένταξη της Αρχιεπισκοπής στη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου της Μόσχας **«την προστατεύει από μια κατάργηση απροσδόκητη και αυθαίρετη (όπως αυτή της 27^{ης} Νοεμβρίου 2018) εκ μέρους του Οικ. Πατριαρχείου, την οποία το Φανάρι επιβεβαίωσε με την απόφασή του της 3ης Σεπτεμβρίου 2019»**.

10 Σεπτεμβρίου 2019. Ανακοινωθέν της ΑΟΡΕΔΕ. Σε αυτό αναφέρεται ότι στην έκτακτη ΓΣ της 7^{ης} Σεπτεμβρίου το ερώτημα που ετέθη στα μέλη της ήταν: «Αποδέχεσθε την πράξη της κανονικής εξάρτησης της Αρχιεπισκοπής στο Πατριαρχείο της Μόσχας, όπως την παρουσιάζει το δημοσιευθέν κείμενο;» Το αποτέλεσμα ήταν:

Επί 186 ψηφισάντων βρέθηκαν 6 λευκά και ένα άκυρο. Από τα 179 μέλη της ΓΣ της Αρχιεπισκοπής, τα οποία ψήφισαν εγκύρως, τα 104 (το 58,1%) ψήφισαν ΝΑΙ, δηλαδή θετικά στην υπαγωγή της Εξαρχίας στο Πατριαρχείο της Μόσχας και τα 75 (41,9%) ψήφισαν ΟΧΙ, δηλαδή να μην υπαχθεί η Αρχιεπισκοπή στο Πατριαρχείο της Μόσχας. Η υπαγωγή της Αρχιεπισκοπής στο Πατριαρχείο της Μόσχας απαιτούσε τα δύο τρίτα των μελών της Συνέλευσης. Επειδή δεν υπήρξε αυτή η αυξημένη πλειοψηφία το θέμα πέρασε στην ποιμαντική ευθύνη του Αρχιεπισκόπου Ιωάννου.

14 Σεπτεμβρίου 2019. Γράμμα του Αρχιεπισκόπου Ιωάννου προς τα μέλη της Αρχιεπισκοπής των Ορθοδόξων Ρωσικών Παροικιών στη Δυτική Ευρώπη. Γράφει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος:

« Η απόφαση τη Ιεράς Συνόδου του Οικ. Πατριαρχείου της 27^{ης} Νοεμβρίου 2018 να καταργήσει τον Τόμο που υπογράφηκε το 1999 προκάλεσε μεγάλη αναταραχή στην Αρχιεπισκοπή μας, που ζούσε ειρηνικά πάνω από 90 χρόνια κάτω από το ωμοφόριο του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως υπό το οποίο έζησα και λειτούργησα έως σήμερα...Η Αρχιεπισκοπή έχει σκοπό τη λειτουργία και το συντονισμό της λατρείας κατά το ελληνο-ρωσικό ορθόδοξο τυπικό με σεβασμό προς τους αγίους κανόνες της Ορθοδόξου Εκκλησίας και τις ειδικές διατάξεις

της ρωσικής παράδοσης, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Συνόδου της Μόσχας του 1917-1918....

Δεν μπορούμε να “μαγειρεύουμε” ή μάλλον να μεταβάλλουμε το Καταστατικό μας, που αδυνατεί να απαντήσει για το αν μια γενική συνέλευση μπορεί να αποφασίσει μια κανονική επανένταξη. Εάν μόνο η συνέλευση μπορεί να αλλάξει το καταστατικό, δεν μπορεί να λύσει το ποιμαντικό ζήτημα της κανονικής επανένταξης....

Η Αρχιεπισκοπή μας δεν δημιουργήθηκε από το Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως και πιστεύω ότι αυτό είναι θεμελιώδες στην παρούσα κατάσταση. Δημιουργήθηκε υπό την αιγίδα του Πατριαρχείου της Μόσχας το 1924 ως “Ένωση των Ρωσικών Ορθοδόξων Συλλόγων στη Δυτική Ευρώπη”, που επιθυμούσε ο αείμνηστος Μητροπολίτης Ευλόγιος.... Αργότερα, λόγω των περιστάσεων στην Εκκλησία υπό το σοβιετικό καθεστώς, ο Ευλόγιος ζήτησε από το Οικ. Πατριαρχείο να τοποθετήσει την μητροπολιτική του επαρχία κάτω από την δικαιοδοσία του Σε κείμενό του τότε τόνισε: “Παίρνοντας αυτό το δρόμο είναι προφανές ότι δεν αποχωριζόμαστε από τη μητέρα μας τη Ρωσική Εκκλησία... Δεσμευόμαστε πως όταν έρθει η ώρα να κριθούν ελεύθερα οι πράξεις μας...τότε συνεχίζουμε να παραμένουμε στην κοινωνία πίστης και προσευχής και αγάπης με το Πατριαρχείο της Μόσχας” [8].... Αυτό το κείμενο μου επέτρεψε να αντλήσω δύναμη και να αντισταθώ στη βία του Πατρ. Κων/λεως και να σκεφτώ την ιδέα, ότι η επιστροφή στο Πατριαρχείο της Μόσχας μετά την καθαρή διάλυση της Αρχιεπισκοπής από το Οικ. Πατριαρχείο, τον Νοέμβριο του 2018, θα είναι αναμφισβήτητα η πιο σεβαστή κανονική οδός των Πατέρων Ιδρυτών μας.... Αγαπητοί Πατέρες, όταν επέστρεψα από την Κωνσταντινούπολη, τον Νοέμβριο του 2018, σας ενημέρωσα συνοδικά και στις 15 Δεκεμβρίου 2018 εκφράσατε την επιθυμία να παραμείνετε ενωμένοι εναντίον της αδικίας που διαπράχθηκε πάλι σε βάρος της Αρχιεπισκοπής μας....

Με το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο και με τίμημα σημαντικές οικονομικές θυσίες συναντήσαμε τη Ρωσική Εκκλησία εκτός συνόρων, η οποία δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας για αυτονομία, όπως και την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αμερικής (OCA), η οποία απέρριψε κάθε πιθανότητα κανονικής σύνδεσης μαζί της. Πραγματοποιήσαμε διάλογο και με τον Μητροπολίτη Ιωσήφ και τη Ρουμανική Εκκλησία, η οποία επίσης δεν ανταποκρίθηκε θετικά στο αίτημά μας...Είναι σαφές ότι δεν υπάρχει τρό-

πος να διατηρηθεί η Αρχιεπισκοπή μας υπό τη Ρουμανική Εκκλησία. Αυτή η πόρτα είναι εντελώς κλειστή για εμάς...

Όσον αφορά το Οικ. Πατριαρχείο μια αντιπροσωπεία του Αρχιεπισκοπικού συμβουλίου έχει ταξιδέψει δύο φορές στο Φανάρι με το αίτημα να επανεξετάσει την κατάσταση μας... Συναντήθηκα προσωπικά με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, στις 17 Αυγούστου 2019, αλλά εκείνος δεν μου επέτρεψε να δούμε άλλη λύση πλην αυτής που αποφασίστηκε στις 12 Ιανουαρίου 2019, δηλαδή τη διάλυση της Αρχιεπισκοπής....

Τέλος μετά από μια πρώτη επαφή με το Πατριαρχείο της Μόσχας αυτό έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για την κατάσταση. Μια κοινή επιτροπή επεξεργάστηκε σχέδιο επανένταξης στο Πατριαρχείο της Μόσχας, καθιερώνοντας ένα ειδικό καθεστώς αυτονομίας, που εγγυάται την ιδιαιτερότητά μας, τον τρόπο εργασίας μας και την εξασφάλιση ενός μέλλοντος για εμάς, χάρη στη δυνατότητα γρήγορης εκλογής βοηθών επισκόπων. Το σχέδιο παρουσιάστηκε πριν από την έκτακτη Γενική Συνέλευση της 7^{ης} Σεπτεμβρίου 2019....

Είναι καθήκον μου να βρω έναν δρόμο ειρήνης και η συνέλευση μας με υποχρεώνει. Λόγω απουσίας αρχιεπισκοπικής επιτροπής, αλλά μετά από διαβούλευση με τους γέροντες και τους ιερείς και με την ιδιότητα μου του προέδρου της Αρχιεπισκοπής μας, αποφάσισα σήμερα να θέσω τον εαυτό μου όπως και την Αρχιεπισκοπή μας, κάτω από την κανονική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου της Μόσχας....Θα μνημονεύσω τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Μόσχας αυτή την Κυριακή και καλώ όλο τον κλήρο να συνεχίσει να με μνημονεύει...

Ξέρω και κατανοώ τις ιστορικές επιφυλάξεις ορισμένων. Σκέφτομαι ιδιαίτερα πολλούς αγαπητούς Πατέρες, Αδελφούς και Αδελφές μας στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι πληγές είναι βαθιές. Είναι επίσης μεταξύ των κοινοτήτων μας στη Νότια Γαλλία, λόγω νομικών διαφορών, με τις οποίες ασχολήθηκα από την αρχή, για να θέσω ένα τέλος σε αυτές. Παρόλα αυτά ήρθε η ώρα όχι να ξεχάσουμε, αλλά να προχωρήσουμε προς τα μπρος....».

14 Σεπτεμβρίου 2019. Η Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας αποφάσισε την ενσωμάτωση σε Αυτήν του επί κεφαλής της Αρχιεπισκοπής των ρωσικής παράδοσης ενοριών στη Δυτική Ευρώπη καθώς και τον κλήρο και τον λαό αυτών, που τον ακολουθεί. Πρόκειται για Πράξη, με την οποία ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης εντάσσεται στη Ρω-

σική Εκκλησία με τον τίτλο Ντούμπνα και ορίζεται να ποιμαίνει αυτές τις ενορίες.

Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 2019. Ο Πατριάρχης Μόσχας Κύριλλος κατά τη Θεία Λειτουργία ανακοινώνει επίσημα την ένταξη των ρωσικής παράδοσης ενοριών της Δυτ. Ευρώπης στη Ρωσική Εκκλησία.

17 Σεπτεμβρίου 2019. Ποιμαντορική εγκύκλιος Αρχιεπισκόπου Ιωάννου[9]. Ο Αρχιεπίσκοπος ενημερώνει ότι μικρός αριθμός κληρικών εντάχθηκαν στις Ελληνικές Μητροπόλεις και στη Ρουμανική Εκκλησία. Στην εγκύκλιο εξηγεί ότι ο ίδιος δεν μπορεί να μνημονεύει τον Οικ. Πατριάρχη, αφού διέλυσε την Αρχιεπισκοπή και τον ίδιο τον απέλυσε. Επίσης απευθύνεται ιδιαίτερα σε εκείνους τους κληρικούς και λαϊκούς, οι οποίοι αισθάνθηκαν πόνο ψυχής για τις διασπάσεις που υπήρξαν μετά την απόφαση του Φαναρίου και τα όσα συνέβησαν τις τελευταίες εβδομάδες και τους καλεί να έχουν τη δύναμη να ξεπεράσουν τις πληγές που είναι περαστικές και να οικοδομήσουν ένα κοινό μέλλον.

25 Σεπτεμβρίου 2019. Το Γραφείο του Αρχιεπισκόπου Ιωάννου εκδίδει ανακοίνωση, με την οποία εκφράζει την άποψή του σχετικά με την νομική κατάσταση της Αρχιεπισκοπής των ρώσων εμιγκρέδων στη Γαλλία. Μεταξύ των επιχειρημάτων είναι ότι με την απόφασή του να ακυρώσει τον Τόμο του 1999 και να διαλύσει την Αρχιεπισκοπή, το Οικουμενικό Πατριαρχείο διέκοψε τον κανονικό δεσμό που τον ένωνε μαζί τους. Επίσης ότι ισχύει η απόφαση να τεθεί η Αρχιεπισκοπή υπό τη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου της Μόσχας, μετά την κατά πλειοψηφία απόφαση της Γενικής της Συνέλευσης.

28 Σεπτεμβρίου 2019. Στη Γενική ποιμαντική Σύναξη της Αρχιεπισκοπής ετέθη στους κληρικούς της το ερώτημα αν εξακολουθούν να ακολουθούν τον Αρχιεπίσκοπο στην ενέργεια του και αν συμφωνούν να υπογράψουν σχετικό κείμενο. Οι 51 παρόντες κληρικοί και 37 ακόμη, που για διάφορους λόγους δεν προσήλθαν, δήλωσαν την υποστήριξή τους στην απόφαση του Αρχιεπισκόπου τους.

30 Σεπτεμβρίου 2019. Ο Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ κάλεσε σε συνάντηση τα μέλη, που μειοψήφησαν κατά τη Γενική Συνέλευση της Αρχιεπισκοπής και δέχθηκαν να τεθούν υπό το ωμοφόριό του. Τα μέλη αυτά θεωρήθηκαν από τον Μητροπολίτη Εμμανουήλ ότι αποτελούν το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής, το οποίο «κατέγραψε επίσημα τη λήξη της θητείας του Αρχιεπισκόπου Ντουμνίσκ (Ντούμπνα) κ. Ιωάννου, πρώην επικεφαλής της Εξαρχίας υπό τον τίτλο

Χαριουπόλεως, και υιοθέτησε τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εγγυηθεί τη σωστή άσκηση των κοινωνικών καθηκόντων του Νομικού Προσώπου της πρώην Εξαρχίας, τη διατήρηση των συμφερόντων τους και τη ρύθμιση της σημερινής ασταθούς καταστάσεως».

2 Οκτωβρίου 2019. Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Ιωάννη. Σε αυτήν αναγγέλλει ότι στη Γενική Σύναξη των κληρικών της Αρχιεπισκοπής, την 28^η Σεπτεμβρίου, και με την πλειοψηφία των 2/3 αυτών αποφασίστηκε η επίσημη ένταξη της Εξαρχίας υπό τη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου της Μόσχας. Αναγγέλλει επίσης ότι στις 21 Οκτωβρίου θα συγκληθεί Γενική Συνέλευση, η οποία θα ανανεώσει τα μέλη των οργάνων της, με βάση τις πρόσφατες εξελίξεις. Λόγου χάρη, όπως ανακοινώθηκε, τρία κληρικά μέλη του Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής επέλεξαν να την εγκαταλείψουν και να ενταχθούν σε άλλες δικαιοδοσίες, είτε στις Ελληνορθόδοξες Μητροπόλεις, είτε στις Ρουμανικές. Πρόκειται για τους πατέρες Κριστόφ Αλοΐζιο, Αλέξανδρο Φωστηρόπουλο και Σέργιο Σολογκούμπ.

8 Οκτωβρίου 2019. Η Αρχιεπισκοπή των Ορθοδόξων Εκκλησιών Ρωσικής Παράδοσης στη Δυτική Ευρώπη με Ανακοινωθέν της ενημερώνει ότι με απόφαση της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου της Μόσχας, της 7^{ης} Οκτωβρίου 2019, η Αρχιεπισκοπή εντάχθηκε επισήμως σε Αυτό. Και προστίθεται στο Ανακοινωθέν: «Έτσι τελειώνει μια περίοδος οδυνών πνευματικών και ποιμαντικών, καθώς και μια περίοδος κανονικών αβεβαιοτήτων, που ακολούθησαν την ανάκληση του καθεστώτος που είχε αποδοθεί με τον Τόμο του 1999 από το Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως, και την Πράξη διάλυσης της Εξαρχίας και εντάξεως των ενοριών της στις ελληνικές μητροπόλεις».

8 Οκτωβρίου 2019. Ακόμη δεν στέγνωσε η πένα της εντάξεως των ενοριών των ρώσων εμικρέδων στο Πατριαρχείο της Μόσχας και άρχισαν τα επεισόδια μεταξύ των δύο παρατάξεων, που δημιουργήθηκαν μετά την απόφαση του Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου να διαλύσει την Εξαρχία τους. Κατά την Ανακοίνωση της Ελληνορθόδοξης Μητροπόλεως Γαλλίας στον Ι. Ναό του Αγίου Σεργίου, στο Παρίσι, ο προϊστάμενος του Ναού π. Βλαντισλάβ Τρεμποβέλσκι ζήτησε από τον ευρισκόμενο στον Ναό Αρχιεπίσκοπο Ιωάννη να αποχωρήσει, επειδή εκείνος επέλεξε να μην τον ακολουθήσει και να ενταχθεί στην Ελληνορθόδοξη Μητρόπολη Γαλλίας. Ο Αρχιεπίσκοπος του είπε ότι εφόσον δεν θέλει να ακολουθήσει την απόφαση της πλειοψηφίας της Γ.Σ. της Αρχιε-

πισκοπής και τη δική του ως ποιμενάρχου του, εκείνος να απέλθει του Ναού και ο ίδιος θα τελέσει τη Θεία Λειτουργία. Εκεί υπήρξε ένταση μεταξύ του ιερέα και του Μητροπολίτου και των κληρικών και λαϊκών που τον συνόδευαν. Παρών και ο κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Σεργίου, ο οποίος πήρε το μέρος του Μητροπολίτου. Τελικά ο ιερέας που ακολούθησε την ελληνορθόδοξη Μητρόπολη απεχώρησε και η Θεία Λειτουργία τελέστηκε κανονικά από τον Αρχιεπίσκοπο κ. Ιωάννη. Σημειώνεται ότι κατά τη Μητρόπολη Γαλλίας η Θεολογική σχολή του Αγίου Σεργίου «δεν σχετίζεται με τον ομώνυμο Ναό εδώ και δύο χρόνια και δεν αποτελεί παρεκκλήσιό της». Με την άποψη του κ. Εμμανουήλ διαφωνεί η Θεολογική Σχολή του Αγίου Σεργίου, η οποία ακολούθησε τον Αρχιεπίσκοπο Ιωάννη στην απόφασή του.

11 Οκτωβρίου 2019. Στο ανακοινωθέν του το Γραφείο της Αρχιεπισκοπής των Ορθοδόξων ρωσικής παράδοσης στη Δυτική Ευρώπη σημειώνει πως η Ανακοίνωση για το συμβάν στον Ι. Ναό του Αγίου Σεργίου της Μητροπόλεως Γαλλίας «μπορεί να χαρακτηριστεί δυσφημιστική για το πρόσωπό του Αρχιεπισκόπου». Όπως εξηγεί «τίποτε από όσα γράφονται στην Ανακοίνωση δεν είναι αληθές: ένα βίντεο ευτυχώς τραβήχτηκε, που αποδεικνύει πως ο προϊστάμενος της ενορίας του Αγίου Σεργίου θέλησε να εμποδίσει την είσοδο του Αρχιεπισκόπου στον Ναό». Και προστίθεται: «Ο Σεβασμιώτατος Ιωάννης σέβεται βαθιά την επιλογή μιας μειοψηφίας μελών της Αρχιεπισκοπής να προσκολληθούν στις ελληνικές ή ρουμανικές μητροπόλεις. Όμως όσες κοινότητες – μέλη που δεν έχουν κάνει ακόμη την επιλογή τους δεν θα πρέπει να ζουν είτε υπό την πίεση, είτε υπό την κωλυσιεργία των επικεφαλής ή άλλων μελών τους. Πρέπει να μπορούν να αποφασίσουν ελεύθερα και υπεύθυνα....Μια μειονότητα κληρικών και λαϊκών δεν μπορεί και δεν είναι σωστό να επιβληθεί στη μεγάλη πλειοψηφία της Αρχιεπισκοπής. Η διοίκηση της Αρχιεπισκοπής παραμένει στη θέση της και θα συνεχίσει να αγρυπνά ώστε να γίνει σεβαστή η με μεγάλη πλειοψηφία επιλογή της Αρχιεπισκοπής. Εάν καταστεί αναγκαίο θα προστατεύσει την Αρχιεπισκοπή και τα μέλη της από οποιασδήποτε μορφής σφετερισμό». Το κείμενο υπογράφεται από τους πρωτοπρεσβύτερους Ζαν Γκουεϊτ – αντιπρόεδρο του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, Τεοντόρ Βαντερβούρτ – μέλος του Συμβουλίου, Νικολά Σερνοράκ – κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Σεργίου, Αντρέ Ντρομπό – προϊστάμενο των ενοριών του βορειοανατολικού Παρισιού, και τα λαϊκά μέλη Νικολά Λοπουκίν – Γραμματέα

του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου και Μισέλ Ριμπό Μενετιέρ – μέλος του Αρχιερατικού Συμβουλίου.

21 Οκτωβρίου 2019. Στον καθεδρικό ναό του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκι, της Εξαρχίας, στο Παρίσι, ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης δέχθηκε την επίσκεψη του κ. Κλεμάν Ρουσούζ, επικεφαλής του κεντρικού Γραφείου για τις θρησκείες στο Υπουργείο των Εσωτερικών της Γαλλίας. Οι δύο άνδρες συζήτησαν για την τρέχουσα κατάσταση της Αρχιεπισκοπής και για το μέλλον της. Ο κ. Ιωάννης εξήγησε στον Γάλλο επίσημο το πόσο σημαντικό είναι η παρουσία και η συνέχεια της Αρχιεπισκοπής για την ρωσική Διασπορά στη Γαλλία και στην Ευρώπη και για το ποιμαντικό έργο της. Ο κ. Ρουσούζ από την πλευρά του τόνισε ότι με βάση την αρχή της λαϊκότητας, η Γαλλία σέβεται την ελευθερία των θρησκειών να επιτελούν το έργο τους.

24 Οκτωβρίου 2019. Το Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής των ρώσων εμιγκρέδων στην Δυτική Ευρώπη ανακοίνωσε ότι άρχισε η προετοιμασία του για να υλοποιηθούν τον προσεχή Ιανουάριο 2020 στη Γενική Συνέλευση τα όσα έχουν αποφασιστεί, ήτοι ανανέωση των μελών του Συμβουλίου, εκλογή βοηθών επισκόπων και τροποποίηση του Καταστατικού, ώστε να υλοποιηθεί η ένταξη της Εξαρχίας υπό τη Ρωσική Εκκλησία.

3 Νοεμβρίου 2019. Κατά τη Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ναό του

Σωτήρα Χριστού, στη Μόσχα, ο Πατριάρχης Κύριλλος αναβίβασε τον Αρχιεπίσκοπο Ντούμπνα σε Μητροπολίτη και του φόρεσε το διακριτικό του αξιώματος, το λευκό επανωκαλύμμαχο. Σημειώνεται ότι κατά το Μητροπολιτικό σύστημα, που ακολουθεί το Πατριαρχείο της Μόσχας, ο

Μητροπολίτης έχει τα πρεσβεία έναντι του Αρχιεπισκόπου.

10 Νοεμβρίου 2019. Με εντολή του Οικ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου παρόμοια συνάντηση με εκείνη στη Μητρόπολη Γαλλίας έγινε και στο Ηνωμένο Βασίλειο υπό τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων. Κατά το δελτίο Τύπου της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων, παρέστησαν 21 κληρικοί, εκπροσωπώντας εννέα ενορίες και επτά κοινότητες των ρώσων εμιγκρέδων.

10 Νοεμβρίου 2019. Ο επίσκοπος Μελιτηνής κ. Μάξιμος, βοηθός του Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, μετέβη στην πόλη Rennes και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο Ναό των Αγίων Ιωάννου της Κροστάνδης και Νεκταρίου Πενταπόλεως, της πρώην Εξαρχίας, ο ιερέας του οποίου

με μέρος του ποιμνίου του εντάχθηκε στην ελληνορθόδοξη Μητρόπολη Γαλλίας. Κατά την ομιλία του ανέφερε, μεταξύ άλλων: «Εμείς εδώ σε αυτή την όμορφη ενορία προσευχόμαστε για την ενότητα και την ειρήνη στην Εκκλησία... Εμείς, ως τέκνα της Μητέρας Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, προσευχόμαστε με θέρμη για την επίλυση όλων των προβλημάτων και τείνουμε χείρα βοηθείας και συμπαράστασης προς όλους τους αδελφούς Ορθοδόξους στη Γαλλία». Πρόκειται περί σαφούς διαστρεβλώσεως των εννοιών, όταν οι καταστροφείς μιας εκκλησιαστικής οντότητας και οι υπαίτιοι προκλήσεως διχόνοιας και διχασμού στα μέλη της λένουν ότι προσεύχονται, με θέρμη μάλιστα, για την ενότητα και την ειρήνη της Εκκλησίας...

18 Ιανουαρίου 2020. Έκτακτη σύναξη όσων κληρικών και λαϊκών της Εξαρχίας των ρωσικής παράδοσης ορθοδόξων ενοριών στη Δυτική Ευρώπη δέχθηκαν τη διάλυσή της και την ένταξη τους στις Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Κατ' αυτήν προήδρευσε ο Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, ο οποίος στην ομιλία του συνόψισε την τρέχουσα περίπλοκη (όπως τη χαρακτήρισε) κατάσταση της Ένωσης (Union) – εννοεί της Εξαρχίας – και σημείωσε ότι η διένεξη μεταξύ των δύο πλευρών δεν έχει επιλυθεί, για τη διοίκησή της. Ανακοίνωσε επίσης ότι στη Σύναξη δεν υπάρχει η απαραίτητη απαρτία, ώστε να εκλεγεί νέος Πρόεδρος, γι' αυτό και σύμφωνα με την απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου ο ίδιος είναι ο τοποτηρητής της Προεδρίας και θα συνεχίσει να προεδρεύει έως ότου γίνει νομικά εφικτό να εκλεγεί νέος Πρόεδρος. Ο κ. Εμμανουήλ πρόσθεσε επίσης ότι προσβλέπει στο να υπάρξει διαπραγμάτευση με την με τους Ρώσους εμιγκρέδες της Μητρόπολης Ντούμπνα (Σημ. Που δεν δέχθηκαν τη διάλυση της Εξαρχίας τους) για να αποφευχθεί η νομική διαδικασία, «που δεν αρμόζει μεταξύ χριστιανικών κοινοτήτων». Ο κ. Ματθαίος Ragot, ένας των Νομικών Συμβούλων του Σεβ. Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, εξέθεσε τα θετικά και αρνητικά σημεία των δύο λύσεων για την διοίκηση της Εξαρχίας. Όπως εξήγησε προτιμότερη είναι η διαπραγμάτευση, γιατί μπορεί να οδηγήσει σε άμεση και αμοιβαία αποδεκτή λύση. Αντιθέτως η δια της δικαστικής οδού διεκδίκηση της Εξαρχίας, όπως εξήγησε ο κ. Ragot, «θα κρατήσει μεγάλο χρονικό διάστημα και θα είναι πολυδάπανη». Ο νομικός σύμβουλος δεν είπε ότι κατά πάσα πιθανότητα η απόφαση θα είναι αρνητική για την Μητρόπολη Γαλλίας και την μειοψηφία αυτών από την Εξαρχία που την ακολουθούν.

Τα όσα ελέχθησαν στην εν λόγω Σύναξη δείχνουν αφενός το αδιέξοδο, στο οποίο οδηγείται η Μητρόπολη Γαλλίας με την ενέργεια του κ. Βαρθολομαίου και αφετέρου μια νοοτροπία κοσμική: Αφού οι ισχυροί προκαλούν τετελεσμένα γεγονότα (Σημ. Όπως λ.χ. στην Κύπρο το 1974) καλούν στη συνέχεια τα θύματα της ενέργειάς τους να διαπραγματευθούν για την «ειρηνική επίλυση» της άδικης και απαράδεκτης ενέργειάς τους...

24 και 25 Ιανουαρίου 2020. Συγκαλείται στο Παρίσι, και σε αίθουσα του Θεολογικού Ινστιτούτου του Αγίου Σεργίου, η Γενική Συνέλευση (ΓΣ) της Εξαρχίας των Ρώσων Ορθοδόξων Εμιγκρέδων στη Δυτική Ευρώπη, υπό την προεδρία του Μητροπολίτου Ντούμπνα Ιωάννου. Παρά τις απεργίες των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς παρόντα ήσαν 133 μέλη από τα 181 που είχαν δικαίωμα συμμετοχής (75%). Μερικοί πήγαν αργοπορημένοι και αφού είχε ολοκληρωθεί η Συνέλευση. Επειδή όσοι συμμετέσχον ήσαν πάνω από 91, δηλαδή πάνω από το 50% συν μία ψήφο όσων είχαν δικαίωμα συμμετοχής, η ΓΣ προχώρησε ομοφώνως στην ανανέωση των μελών του Συμβουλίου της Διοίκησης, στην εκλογή μελών της εξελεγκτικής επιτροπής και των άλλων Επιτροπών και στην εκλογή δύο βοηθών Επισκόπων: Του Αρχιμανδρίτη Συμεών (Cossec), ηγουμένου της Ι. Μονής του Αγίου Σιλουανού, και του ιερομονάχου Ελισσαίου (Germain). Τη δεύτερη ημέρα η Γενική Συνέλευση με ποσοστό 94% ενέκρινε τις αναγκαίες τροποποιήσεις στο Καταστατικό για να προσαρμοσθεί η Εξαρχία στις νέες συνθήκες, της σύνδεσής της με το Πατριαρχείο της Μόσχας.

Η κατάσταση σήμερα της Αρχιεπισκοπής των Ρώσων εμιγκρέδων και της ελληνορθόδοξης Μητρόπολης Γαλλίας.

Τα όσα ακολουθούν γράφονται στην ιστοσελίδα της Αρχιεπισκοπής των Ορθοδόξων Εκκλησιών Ρωσικής Παράδοσης στη Δυτική Ευρώπη (www.exarchat.org):

«Περισσότερο από 80 χρόνια μετά την ίδρυσή της η Αρχιεπισκοπή έχει καταστεί πολυεθνική εκκλησιαστική οντότητα, περιλαμβάνουσα 120 ενορίες και μοναστικές αδελφότητες, που εξυπηρετούνται από 104 πρεσβυτέρους και 24 διακόνους, κυρίως στη Γαλλία, αλλά επίσης στο Βέλγιο, στην Ολλανδία, στη Δανία, στη Γερμανία, στη Νορβηγία, στη Σουηδία, στην Ιταλία, στην Ισπανία και προσφάτως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στη Γαλλία η Αρχιεπισκοπή έχει την σημαντικότερη Ορθόδοξη κοινότητά της,

με 40 ενορίες, περιλαμβάνουσα και τον καθεδρικό ναό του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκι στο Παρίσι, τον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου στη Νίκαια και το παρεκκλήσιο στο ρωσικό κοιμητήριο στην St Genevieve-des-Bois. Η σύνθεσή της αναδεικνύει την διαφορετικότητά της, με την οποία η Ορθοδοξία είναι οικεία στην Δύση: Υπάρχουν ενορίες των ρώσων εμιγκρέδων που τελούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα όπως τα έμαθαν στην χώρα καταγωγής τους, και ακριβώς δίπλα υπάρχουν ενορίες, οι οποίες προσελκύουν πιστούς διαφόρων εθνοτήτων, όπως επίσης υπάρχουν και ενορίες, οι οποίες τελούν τη Θεία Λειτουργία και τις Ακολουθίες σε διάφορες γλώσσες, ανάλογα με τη σύνθεση του εκκλησιασματος. Η μεγάλη πλειοψηφία των κληρικών και των πιστών είναι τώρα πολίτες αυτών των χωρών και το ήμισυ των κληρικών είναι καταγωγής από δυτικές χώρες. Σε μερικές ενορίες η λατρεία τελείται στα σλαβονικά εξ ολοκλήρου. Σε άλλες στα γαλλικά (ή Γερμανικά, Αγγλικά, Νορβηγικά, Ολλανδικά) και σε πολλούς ναούς σε δύο γλώσσες. Στην Αρχιεπισκοπή έχει ενταχθεί το Ινστιτούτο Ορθόδοξης Θεολογίας στο Παρίσι του Αγίου Σεργίου, όπως επίσης το μοναστήρι της Πάντων Προστατεύουσας Παναγίας στο Bussy-en-Othe, κοντά στη Sens».

Σύμφωνα με τα στοιχεία, τα αναγεγραμμένα στην ιστοσελίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου η Ελληνορθόδοξη Μητρόπολη Γαλλίας έχει 37 Ενορίες. Από αυτές οι 29 εξυπηρετούνται από Έλληνες ιερείς, οι οποίοι αμείβονται από το Ελληνικό Κράτος. Έχει και επτά γαλλόφωνες ενορίες, μία γεωργιανή και μία ρουμανική. Σημειώνεται ότι στη Γαλλία υπάρχουν Γεωργιανός και Ρουμάνος Επίσκοποι, οι οποίοι έχουν την ποιμαντική ευθύνη των συμπατριωτών τους. Επίσης κατά τα στοιχεία του Οικ. Πατριαρχείου, στη Γαλλία λειτουργεί Συνέλευση Ορθοδόξων Επισκόπων, στην οποία συμμετέχουν επτά διαφορετικών δικαιοδοσιών Επίσκοποι (Κων/λεως, Αντιοχείας, Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Γεωργίας), με ταμία τον Αρχιεπίσκοπο Χαριουπόλεως Ιωάννη, τον επικεφαλής των ρώσων εμιγκρέδων της Γαλλίας, χωρίς ποτέ να έχει τεθεί, φανερά τουλάχιστον, κάποιο ζήτημα από τον προεδρεύοντα Μητροπολίτη Γαλλίας Εμμανουήλ. Η Μητρόπολη Γαλλίας έχει επίσης πέντε μονές, κυρίως γαλλόφωνες, και δύο βοηθούς Επισκόπους.

Επίμετρο.

Το παρόν πολυσέλιδο κείμενο, για το ιστορικό της διάλυσης από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο της υπό την δικαιοδοσία του

Εξαρχίας των Ενοριών Ρωσικής Εκκλησιαστικής Παράδοσης στη Δυτική Ευρώπη, έχει έμμεση σχέση με το Ουκρανικό Εκκλησιαστικό ζήτημα, στο οποίο αναφέρονται τα προηγούμενα κείμενα. Όμως προσετέθη σε αυτά, γιατί έχει σχέση με τον ανταγωνισμό του Φαναρίου με το Πατριαρχείο της Μόσχας.

Η εκ μέρους του κ. Βαρθολομαίου δικαιολογία για τη διάλυση της Εξαρχίας δεν ισχύει. Υπενθυμίζεται ότι η δικαιολογία ήταν ότι δεν είναι δυνατόν στην ίδια επαρχία του Οικουμενικού Θρόνου να υπάρχουν δύο Επίσκοποι. Πρώτον ο ίδιος υπέγραψε, το 1999, τον Τόμο της αυτονομίας της Εξαρχίας και της απ' ευθείας εξαρτήσεως από το Φανάρι. Δεύτερο ΟΥΔΕΝ άλλαξε στα είκοσι χρόνια που διέρρευσαν. Τότε και σήμερα δύο ήσαν οι υπό το Οικ. Πατριαρχείο Επίσκοποι. Τρίτον ΟΥΔΕΝ συνέβη από πλευράς της Εξαρχίας, που να προκάλεσε την απόφαση του κ. Βαρθολομαίου. Αντίθετα ο Αρχιεπίσκοπος και τα άλλα μέλη της Εξαρχίας εκλιπάρησαν τον Πατριάρχη να τους αφήσει να ζουν ως Εξαρχία υπό τη δικαιοδοσία του. Τέταρτον, να υπάρχουν στην ίδια Επαρχία του Οικ. Πατριαρχείου περισσότεροι του ενός Επίσκοποι είναι κάτι το σύνηθες. Ανεξάρτητα από το ποια θέση ο καθείς κατέχει, εκτελεί στην ίδια Επαρχία αρχιερατικά καθήκοντα. Έτσι επί σημερινού Πατριάρχου στη Μητρόπολη Κυδωνίας και Αποκορώνου Κρήτης υπάρχουν τρεις Επίσκοποι, στη Μητρόπολη Ελβετίας δύο, στη Μητρόπολη Θεσσαλονίκης υπάρχει Πατριαρχική Μονή με ηγούμενο Επίσκοπο και στη Μητρόπολη Κασσανδρείας άλλη Πατριαρχική Μονή, με ηγούμενο Μητροπολίτη...

Η αιτία λοιπόν δεν είναι οι δύο Επίσκοποι σε μία Επαρχία. Αυτή κρύβεται πίσω από το αποτέλεσμα της ενεργείας του Πατριάρχου. Με τη διάλυση της Εξαρχίας των ρώσων εμικρέδων προστίθενται κάποιες ενορίες στο Οικ. Πατριαρχείο και ειδικότερα στη Μητρόπολη Γαλλίας και στην Αρχιεπισκοπή Θυατείρων. Υπάρχει μια εκ μέρους του Φαναρίου εκμετάλλευση της πραγματικότητας, ότι στη Γαλλία κυρίως, κάποιοι Ορθόδοξοι κληρικοί και λαϊκοί δεν θέλουν να έχουν σχέση με την Εκκλησία της Ρωσίας.

Εδώ είναι το καίριο σημείο. Η ενέργεια του Οικ. Πατριάρχη να αυξήσει την εκκλησιαστική του ισχύ στη Γαλλία και σε επαρχίες και ενορίες που ανήκουν ή προέρχονται από την Εκκλησία της Ρωσίας μοιάζει με την ενέργεια του στην Ουκρανία. Και η μία περίπτωση και η άλλη δείχνουν την ίδια επεκτατική νοοτροπία. Και στις δύο περιπτώσεις η πατριαρχική ενέργεια προκαλεί σχίσμα και διενέξεις, στην Ουκρανία,

σε όλη την Ορθοδοξία, και στη Γαλλία, σε μια ανθούσα πνευματικά Ορθόδοξη κοινότητα ρωσικής παράδοσης. Και στις δύο περιπτώσεις υποστηρίζει πως ό, τι πράττει είναι για την ειρήνη και για την ενότητα της Ορθοδοξίας.... **Είναι κοσμική – ολοκληρωτική η αντίληψη πως η ενότητα και η ειρήνη επέρχονται όταν ο Οικ. Πατριάρχης δια της ισχύος του, όπως τη νομίζει, μόνος του αποφασίζει, διατάζει και, με κάθε μέσο, επιβάλλει τη διαταγή του...**

Στην περίπτωση της Ουκρανίας και στην περίπτωση των ρώσων εμιγκρέδων **μόνος του** ο Οικ. Πατριάρχης αποφάσισε. Προσβλητικό για όλους τους Προκαθημένους στο Ουκρανικό, προσβλητικό προς τον Αρχιεπίσκοπο Χαριουπόλεως Ιωάννη για την διάλυση της Εξαρχίας του, που του την ανακοίνωσε όταν αυτός για Επιτροπή πήγε στην Κωνσταντινούπολη. **Ποτέ** δεν ζήτησε την άποψή του για το σοβαρότατο θέμα της ύπαρξης της Εξαρχίας και **ποτέ** δεν του εξήγησε τους λόγους που προέβη σε αυτή του την ενέργεια.... **Ουκρανία – Ρώσοι εμιγκρέδες στη Γαλλία: Δύο περιπτώσεις, μία νοοτροπία του Οικ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.-**

Παραπομπές.

[1] www.cath.ch/news 4 Septembre 2019.

[2] La Croix, 03/09/2019.

[3] Αριθμ. πρωτ. 1042, 27 Νοεμβρίου 2018. Αυτή συνυπογράφεται από τους Μητροπολίτες Βρυούλων, Γερμανίας, Νέας Ιερσέης, Ρεθύμνης, Σιγκαπούρης, Σύμης, Ιταλίας, Τρανουπόλεως, Ρόδου, Κορέας, Αυστρίας και Σικάγου.

[4] Βλ.σχ. www.la-croix.com/Religion/Actualite/L-archeveche-russe-orthodoxe-profondement-divise-2015-07-22 και www.la-croix.com/Urbi-et-Orbi/Actualite/France/L-archeveche-russe-orthodoxe-en-Europe-occidentale-a-tenu-une-assemblee-pastorale-tendue-2015-11-12.

[5] Συντάχθηκε από τον Βλαντιμίρ Γκολοβάνοφ στις 13 Ιανουαρίου 2014 και από τους 99 υπογράψαντας οι 41 ήσαν κληρικοί, μοναχοί, μοναχές και μέλη του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου.

[6] Για ολόκληρη την επιστολή δεξ «Parlons d' Orthodoxie», 7 Fevrier 2015 08.57.

[7] Ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης (Ρενοτό) είναι Γάλλος. Γεννήθηκε στο Μπορντό το 1942 και σπούδασε Ορθόδοξη Θεολογία στο Ινστιτούτο του Αγίου Σεργίου, στο Παρίσι. Υπήρξε μαθητής του π. Σωφρονίου Σαχάροφ.

[8] Απόσπασμα Irenikon, t. 8, 1931, p. 365.

[9] Αριθμ. Πρωτ. 19.047.

Πηγή : www.antibaro.gr/article